

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΑ
ΕΘΝΙΚΗ ΑΡΧΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΘΕΣΜΙΚΗΣ &
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΕΣΠΑ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ &
ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ

Αθήνα, 10-02-2023

Αριθ. Πρωτ. : 13151 - 10-02-2023

ΕΥΚΕ-ΧΕ: 192

Ταχ. Δ/ση : Νίκης 10, Σύνταγμα
Ταχ. Κώδικας : 105 63, Αθήνα
Πληροφορίες : Βοζίκης Αντώνης
Τηλέφωνο : 210 3742008
Fax : 210 3742063
Email : stateaid_unit@mncg.gr

Προς : ΠΙΝΑΚΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

ΘΕΜΑ: Δυνατότητα ενίσχυσης των επιχειρήσεων που λειτουργούν βάσει σύμβασης δικαιόχρησης (Franchise)

Με το παρόν επιχειρείται να αποτυπωθεί ένα πλαίσιο ενδεικτικών οδηγιών όσον αφορά σημεία τα οποία θα μπορούσαν να εξετάζονται, είτε στο πλαίσιο δυνατότητας υποβολής από μέρους των επιχειρήσεων που λειτουργούν με συμβάσεις δικαιόχρησης (franchise), είτε στο πλαίσιο αξιολόγησης των αιτήσεων χρηματοδότησης επιχειρήσεων αυτών, ως προς τον χαρακτηρισμό αυτών ως ανεξάρτητων ή ως συνδεδεμένων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται σύμφωνα με το δίκαιο των Κρατικών Ενισχύσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η συμφωνία δικαιόχρησης αποτελεί σύμβαση συνεργασίας μεταξύ δύο επιχειρήσεων, βάσει της οποίας η μια επιχείρηση, ο Δικαιοπάροχος (franchisor), έναντι άμεσου ή έμμεσου οικονομικού ανταλλάγματος παρέχει το δικαίωμα εκμετάλλευσης του πακέτου Franchise, δηλ. ενός συνόλου δικαιωμάτων βιομηχανικής ή πνευματικής ιδιοκτησίας που αφορούν εμπορικά σήματα ή επωνυμίες, διακριτικά γνωρίσματα καταστημάτων (πινακίδες), πρότυπα χρήσης, σχέδια, υποδείγματα, ευρεσιτεχνίες, καθώς και την απαραίτητη τεχνογνωσία προς εκμετάλλευση, με σκοπό την εμπορία συγκεκριμένων τύπων προϊόντων ή/και υπηρεσιών σε τελικούς χρήστες. Πέρα από τις άδειες

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά
και Επενδυτικά Ταμεία

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

εκμετάλλευσης δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, ο δικαιοπάροχος (franchisor) παρέχει συνήθως στο δικαιοδόχο (franchisee) κατά τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας, εμπορική ή τεχνική συνδρομή. Ο δικαιοδόχος, από την πλευρά του, καταβάλλει στον δικαιοπάροχο αμοιβή για τις χορηγηθείσες άδειες και την παρεχόμενη συνδρομή.

Από τους κανονισμούς περί Κρατικών Ενισχύσεων της Ε.Ε., δεν αποκλείονται ρητά από το πεδίο εφαρμογής τους οι επιχειρήσεις δικαιόχρησης (franchise) και συνεπώς είναι κατ' αρχήν δυνατόν οι επιχειρήσεις αυτές να λάβουν ενίσχυση.

Σε σχέση με το δίκαιο των κρατικών ενισχύσεων, θα πρέπει να εξετάζεται κατά πόσον η αιτούσα την ενίσχυση επιχείρηση, η οποία είναι είτε δικαιοδόχος, είτε δικαιοπάροχος, αποτελεί ενιαία οικονομική μονάδα (single economic unit¹) με επιχείρηση/επιχειρήσεις εξαιτίας της/των συμβάσεων δικαιόχρησης τις οποίες έχει συνάψει αυτή και οι συνδεδεμένες με αυτήν επιχειρήσεις. Από την στιγμή που φυσικά ή νομικά πρόσωπα, νομικά διακριτά μεταξύ τους, αποτελούν μία οικονομική μονάδα, πρέπει, ενόψει της εφαρμογής των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού να θεωρούνται ως μία ενιαία επιχείρηση. Σύμφωνα με την κοινοτική νομολογία, η Επιτροπή διαθέτει ένα ευρύ περιθώριο εκτίμησης για να προσδιορίσει κατά πόσον εταιρίες, που αποτελούν έναν ενιαίο όμιλο, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως μία οικονομική μονάδα, ή αντίθετα, ως οντότητες νομικά και οικονομικά αυτόνομες, ενόψει της εφαρμογής ενός πλαισίου κρατικών ενισχύσεων. Τα κοινοτικά δικαστήρια έχουν διαμορφώσει μία πάγια νομολογιακή θέση, ενόψει της οποίας η ύπαρξη μίας ενιαίας οικονομικής ενότητας αξιολογείται βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων². Συγκεκριμένα, πρόκειται για την άσκηση ελέγχου σε μία επιχείρηση ή ομάδα επιχειρήσεων, άμεσα ή έμμεσα, από μία από τις συμμετέχουσες στην ομάδα εταιρίες. Επίσης, αξιολογείται η επιδίωξη όμοιων ή παράλληλων οικονομικών δραστηριοτήτων, καθώς και η απουσία οικονομικής αυτονομίας των συμμετεχουσών επιχειρήσεων³.

Το αποφασιστικής σημασίας κριτήριο βάσει του οποίου καθορίζεται κατά πόσο διαφορετικές οντότητες, διακριτές νομικά μεταξύ τους, αποτελούν μία ενιαία οικονομική

¹ Περισσότερα για την έννοια της ενιαίας οικονομική μονάδας σε Bellamy & Child, European Community Law of Competition, Sweet & Maxwell, London, 2006, 103 επ., M. Heidenhain, European State Aid Law, Beck-Hart-Nomos, München, 2010, 44, C. Quigley, European State Aid Law an Policy, Hart, Oxford – Portland Oregon, 2009, 34-36.

² ΓεΔΕΕ T-303/05, AceaElectrabel Produzione/Επιτροπή, 08.09.2009, αδημ., σκέψεις 143 και 161-163, ΓεΔΕΕ T-234/95, DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH/Επιτροπή, 29.06.2000, Συλλ. 2000, ΠΙ-2603, σκέψη 124, καθώς και ΔΕΕ C-323/82, Intermills/Επιτροπή, 14.11.1984, Συλλ. 1984, 3809, σκέψεις 11-12, ΓεΔΕΕ T-371/94 και T-394/94, British Airways κλπ/Επιτροπή, 25.06.1998, Συλλ. 1998, ΠΙ-2405, σκέψη 313.

³ ΓεΔΕΕ T-303/05, AceaElectrabel Produzione/Επιτροπή, 08.09.2009, αδημ., σκέψη 140, ΓεΔΕΕ T-137/02, Pollmeier Malchow/Επιτροπή, 14.10.2004, Συλλ. 2004, ΠΙ-3541, σκέψεις 68-70.

μονάδα και, άρα, μία επιχείρηση υπό την έννοια του 107 παρ. 1 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 87 παρ. 1 ΣυνθΕΚ), είναι το στοιχείο της λειτουργικής αυτονομίας στα πλαίσια του οικονομικού βίου των εμπλεκόμενων εταιριών. Η αυτονομία ενόψει του ανωτέρω πλαισίου συνίσταται στη δυνατότητα λήψης εμπορικών αποφάσεων, διαμόρφωσης των παραμέτρων ανταγωνισμού, καθώς και της εκτίμησης του επιχειρηματικού κινδύνου.

Η εξέταση αυτή είναι απαραίτητη προκειμένου να διαγνωστεί αρχικά το μέγεθος της επιχείρησης, αλλά και μία σειρά άλλων ζητημάτων που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή δράσεων κρατικών ενισχύσεων όπως π.χ. η πλήρωση του αρ. 14 παρ. 13 του Καν. ΕΕ 651/2014 (αρχική επένδυση του ίδιου δικαιούχου σε επίπεδο ομίλου) ή όριο σώρευσης deminimis κ.λ.π.

Βασικά κανονιστικά ενωσιακά κείμενα που χρησιμοποιούνται για την εξέταση αυτή αποτελούν ο Καν. Ε.Ε. 651/2014 «Για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης», η 2008/С 95/01 «Κωδικοποιημένη ανακοίνωση της Επιτροπής για θέματα δικαιοδοσίας βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων», ο Κανονισμός Ε.Ε. 720/2022 «Για την εφαρμογή του άρθρου 101 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών» καθώς και η νομολογία των Δικαστηρίων της Ε.Ε..

Όσον αφορά το μέγεθος της επιχείρησης η εξέταση γίνεται λαμβάνοντας υπόψιν τα αναφερόμενα στο άρθρο 3 του παραρτήματος Ι του Καν. 651/2014 (ΟΡΙΣΜΟΣ ΜΜΕ), το οποίο για τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις προβλέπει μεταξύ άλλων:

«3. Συνδεδεμένες επιχειρήσεις» είναι οι επιχειρήσεις που διατηρούν μεταξύ τους μία από τις ακόλουθες σχέσεις:

α) μια επιχείρηση κατέχει την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου των μετόχων ή των εταιρών άλλης επιχείρησης

β) μια επιχείρηση έχει το δικαίωμα να διορίζει ή να παύει την πλειοψηφία των μελών του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου άλλης επιχείρησης·

γ) μια επιχείρηση έχει το δικαίωμα να ασκεί κυριαρχική επιρροή σε άλλη επιχείρηση βάσει σύμβασης που έχει συνάψει με αυτήν ή δυνάμει ρήτρας του καταστατικού της τελευταίας

δ) μια επιχείρηση που είναι μέτοχος ή εταίρος άλλης επιχείρησης ελέγχει μόνη της, βάσει συμφωνίας που έχει συνάψει με άλλους μετόχους ή εταίρους της εν λόγω επιχείρησης, την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου των μετόχων ή των εταιρών αυτής της επιχείρησης.

.....»

Οι ανωτέρω σχέσεις (α), (β), (γ) και (δ) θα πρέπει να αναγνωρίζονται από στοιχεία όπως το καταστατικό του δικαιοδόχου, την σύμβαση δικαιόχρησης, καθώς και το είδος και το περιεχόμενο των εκτελεστικών συμβάσεων οι οποίες συνάπτονται δυνάμει της βασικής σύμβασης δικαιόχρησης, τα οποία, μεταξύ άλλων, θα πρέπει να υποβάλλονται απαραίτητα από τις επιχειρήσεις αυτές.

Επικουρικά, ο καν. ΕΕ 720/2022 «για την εφαρμογή του άρθρου 101 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών», στο άρθρο 1 παρ. 2 ορίζει ότι ως:

«συνδεδεμένες επιχειρήσεις» νοούνται:

α) οι επιχειρήσεις σε σχέση με τις οποίες ένα μετέχον στη συμφωνία μέρος έχει, άμεσα ή έμμεσα:

i) την εξουσία να ασκεί περισσότερο από το ήμισυ των δικαιωμάτων ψήφου, ή

ii) την εξουσία να διορίζει περισσότερα από τα μισά μέλη του εποπτικού συμβουλίου, του διοικητικού συμβουλίου ή των οργάνων που εκπροσωπούν νόμιμα την επιχείρηση, ή

iii) το δικαίωμα να διαχειρίζεται τις υποθέσεις της επιχείρησης· ή

β) οι επιχειρήσεις οι οποίες, άμεσα ή έμμεσα, διαθέτουν, έναντι ενός μετέχοντος στη συμφωνία μέρους, τα δικαιώματα ή τις εξουσίες που απαριθμούνται στο στοιχείο α)· ή

γ) οι επιχειρήσεις σε σχέση με τις οποίες επιχείρηση που αναφέρεται στο στοιχείο β) διαθέτει, άμεσα ή έμμεσα, τα δικαιώματα ή τις εξουσίες που απαριθμούνται στο στοιχείο α)· ή

δ) οι επιχειρήσεις σε σχέση με τις οποίες ένα μετέχον στη συμφωνία μέρος, από κοινού με μία ή περισσότερες από τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) ή γ), ή σε σχέση με τις οποίες δύο ή περισσότερες από τις τελευταίες αυτές επιχειρήσεις, διαθέτουν από κοινού τα δικαιώματα ή τις εξουσίες που απαριθμούνται στο στοιχείο α), ή

ε) οι επιχειρήσεις σε σχέση με τις οποίες τα δικαιώματα ή οι εξουσίες που απαριθμούνται στο στοιχείο α) κατέχονται από κοινού από:

i) μετέχοντα στη συμφωνία μέρη ή αντίστοιχες συνδεδεμένες επιχειρήσεις τους που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ), ή

ii) ένα ή περισσότερα μετέχοντα στη συμφωνία μέρη ή μία ή περισσότερες συνδεδεμένες επιχειρήσεις τους που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ), και ένα ή περισσότερα τρίτα μέρη».

Επιπλέον στο άρθρο 1 παρ. 1.(στ) του Καν. ΕΕ 720/2022 αναφέρεται ότι «...κάθε άμεση ή έμμεση υποχρέωση του δικαιοδόχου να πραγματοποιεί από τον δικαιοπάροχο ή από άλλη επιχείρηση την οποία υποδεικνύει ο δικαιοπάροχος, πάνω από το 80 % των συνολικών προμηθειών του σε αναφερόμενα στη σύμβαση αγαθά ή υπηρεσίες και υποκατάστατά τους στη σχετική αγορά, ποσοστό το οποίο υπολογίζεται με βάση την αξία ή, όταν αυτή είναι η συνήθης πρακτική του κλάδου, με βάση τον όγκο των προμηθειών του αγοραστή κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος», νοείται ως «υποχρέωση μη άσκησης ανταγωνισμού» και συνεπώς περιορίζει την ανεξαρτησία της επιχείρησης.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην Ανακοίνωσή της περί θεμάτων δικαιοδοσίας βάσει του Κανονισμού ΕΕ 139/2004 (σημείο 19) δέχεται ότι «οι συμφωνίες δικαιόχρησης αυτές καθ' αυτές δεν παρέχουν συνήθως στον δικαιοπάροχο έλεγχο επί των δραστηριοτήτων του δικαιοδόχου. Ο δικαιοδόχος συνήθως εκμεταλλεύεται τους επιχειρηματικούς πόρους για δικό του λογαριασμό, ακόμη και αν τα βασικά στοιχεία ενεργητικού μπορεί να ανήκουν στον δικαιοπάροχο. Επιπλέον, συμφωνίες καθαρά οικονομικού χαρακτήρα, όπως οι πράξεις πώλησης και επανεκμίσθωσης με δυνατότητα επαναγοράς των ιδίων στοιχείων ενεργητικού κατά τη λήξη της σύμβασης, δεν αποτελούν συνήθως συγκέντρωση, δεδομένου ότι δεν μεταβάλλεται ο έλεγχος επί της διοίκησης και των πόρων».

Από την άλλη πλευρά στο σημείο 20 της ίδιας Ανακοίνωσης αναφέρεται ότι «καθαρά οικονομικοί δεσμοί μπορεί να διαδραματίσουν αποφασιστικό ρόλο για την απόκτηση του ελέγχου. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μια κατάσταση οικονομικής εξάρτησης μπορεί να οδηγήσει σε έλεγχο *de facto*, εφόσον, για παράδειγμα, πολύ σημαντικές μακροπρόθεσμες συμφωνίες εφοδιασμού ή παροχής πιστώσεων με προμηθευτές ή πελάτες, σε συνδυασμό με διαρθρωτικούς δεσμούς, εξασφαλίζουν αποφασιστική επιρροή. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή θα αναλύει προσεκτικά κατά πόσον οι εν λόγω οικονομικοί δεσμοί, σε συνδυασμό με άλλους δεσμούς, είναι επαρκείς για τη μεταβολή του ελέγχου σε μόνιμη βάση»

Με βάση όλα τα παραπάνω θα πρέπει να εξετάζεται πολύ προσεκτικά κατά πόσον ένα δίκτυο δικαιόχρησης, είναι με τέτοιο τρόπο οργανωμένο, ώστε ο δικαιοπάροχος να ασκεί κυριαρχική επιρροή στον στρατηγικό σχεδιασμό και την λειτουργία του δικαιοδόχου. Σε μία τέτοια περίπτωση, η χορήγηση ενίσχυσης στον δικαιοδόχο θα οδηγούσε στην έμμεση ενίσχυση του δικαιοπαρόχου και, κατ' επέκταση, του συνολικού δικτύου δικαιόχρησης. Συνεπώς, πρέπει σε κάθε περίπτωση να εξετάζεται συγκεκριμένα εάν, βάσει μίας ορισμένης σύμβασης δικαιόχρησης, ο δικαιούχος διατηρεί ή όχι την ανεξαρτησία/αυτονομία του σε επίπεδο επιχειρηματικής δράσης ή/και ανάληψης του

επιχειρηματικού κινδύνου, οπότε αναλόγως η όποια ενίσχυση θα του χορηγηθεί θα έχει ως συνέπεια την ενίσχυση ή μη του δικτύου.

Το σύννηθες γεγονός της εκμετάλλευσης από τον δικαιοδόχο στοιχείων ενεργητικού, που ανήκουν στον δικαιοπάροχο, δεν επαρκεί για να προσδώσει ενιαίο οικονομικό χαρακτήρα στην εταιρική σχέση και να οδηγήσει, κατ' επέκταση, στην δημιουργία μίας ενιαίας οικονομικής μονάδας μεταξύ των διαφόρων επιχειρήσεων-δικαιοδόχων και της επιχείρησης-δικαιοπαρόχου⁴. Δεν αποκλείεται, εντούτοις, να ανακύψουν περιπτώσεις όπου οι όροι που διέπουν μία συμφωνία δικαιόχρησης προσδίδουν στο αναδυόμενο εταιρικό σχήμα τον χαρακτήρα μίας ενιαίας οικονομικής μονάδας. Κάτι τέτοιο συμβαίνει για παράδειγμα, όταν η συμφωνία των εμπλεκόμενων μερών διαμορφώνεται με τέτοιο τρόπο, ώστε να δίδει στον δικαιοπάροχο τον έλεγχο της διοίκησης και των πόρων της επιχείρησης του δικαιοδόχου για μεγάλη χρονική διάρκεια χωρίς δυνατότητα πρόωρης καταγγελίας εκ μέρους του τελευταίου, ή όταν ο δικαιοπάροχος απολαμβάνει του δικαιώματος της αρνησικυρίας επί των στρατηγικών επιχειρησιακών αποφάσεων του δικαιοδόχου.

Κριτήρια που συνηγορούν στον χαρακτηρισμό μίας επιχείρησης ως ενιαίας οικονομικής μονάδας αποτελούν ενδεικτικά: (i) η μία νομική προσωπικότητα, (ii) η μόνιμη και ενιαία οικονομική διαχείριση και στρατηγική, (iii) η υιοθέτηση της δομής μίας εταιρείας εισηγμένης σε δύο χρηματιστήρια, (iv) η εσωτερική αντιστάθμιση κερδών και ζημιών ή η διανομή των εσόδων μεταξύ των διαφόρων επιχειρήσεων, (v) η από κοινού ευθύνη των επιχειρήσεων ή η κατανομή των εξωτερικών κινδύνων, (vi) οι αμοιβαίες συμμετοχές στο κεφάλαιο μεταξύ των επιχειρήσεων. Τα προαναφερθέντα στοιχεία, τόσο μεμονωμένα όσο και συνδυαστικά, θα κριθούν μαζί με όλες τις σχετικές πραγματικές και νομικές συνθήκες, προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη ή μη του ενιαίου οικονομικού χαρακτήρα των εξεταζόμενων επιχειρήσεων.

Θα πρέπει λοιπόν, κάθε φορά, να αξιολογούνται ad hoc τα επιμέρους χαρακτηριστικά μίας σύμβασης δικαιόχρησης τόσο ως προς τις εκατέρωθεν υποχρεώσεις των μερών, τη ρύθμιση των μεταξύ τους σχέσεων, των διοικητικών τους δομών, καθώς και των όρων που τίθενται για τις συμβατικές τους σχέσεις με τρίτους, προκειμένου να αξιολογηθεί με μεγαλύτερη ασφάλεια κατά πόσο ο δικαιοπάροχος ασκεί έλεγχο επί της δικαιοδόχου επιχείρησης, ή κατά πόσο υφίσταται λειτουργική αυτονομία της τελευταίας έναντι του πρώτου ώστε, εν τέλει, να διαπιστωθεί κατά πόσο αποτελούν μία ενιαία οικονομική μονάδα.

⁴ Υπόθεση IV/M.940 – UBS/Mister Minit

Τονίζεται επίσης, ότι ακόμη και όταν δεν υπάρχει πλειοψηφική συμμετοχή, συναντώνται περιπτώσεις κατά τις οποίες η μειοψηφία των εταίρων είτε έχει δικαίωμα άσκησης βέτο, είτε ένα τουλάχιστον μέλος της μειοψηφίας να πρέπει να συμφωνήσει κατά τη λήψη σημαντικών αποφάσεων περί του επιχειρηματικού βίου και, άρα, μπορεί να θεωρηθεί ότι ασκεί τον έλεγχο μίας επιχείρησης⁵ (π.χ. συμμετοχή στο ΔΣ εκπροσώπων του δικαιοπαρόχου με τα δικαιώματα αυτά). Επιπροσθέτως θα πρέπει να εξετάζονται και η τυχόν συμμετοχή της μητρικής στη διαδικασία καθορισμού της πολιτικής της θυγατρικής επιχείρησης (συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής σε αποφάσεις που αφορούν μερίσματα ή άλλες διανομές), σημαντικές συναλλαγές μεταξύ δικαιοπαρόχου και δικαιοδόχου, ανταλλαγή διοικητικού προσωπικού ή εξάρτηση από τεχνικές πληροφορίες που παρέχει ο δικαιοπάροχος στ δικαιοδόχο.

Ακόμα και η απαίτηση για σύμφωνη γνώμη της δικαιοπαρόχου επιχείρησης σχετικά με την πρόσληψη ή απόλυση του προσωπικού της δικαιοδόχου επιχείρησης αποτελεί ένδειξη ελέγχου στο πλαίσιο μίας ενιαίας οικονομικής μονάδας. Συγκεκριμένα, ο δικαιοπάροχος περιορίζει και δεσμεύει με τον τρόπο αυτό μία από τις σημαντικότερες λειτουργίες της δικαιοδόχου επιχείρησης, δηλαδή την άσκηση του εργοδοτικού δικαιώματος και της σχετικής συναλλακτικής ελευθερίας για τη σύναψη και λύση συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας, θίγοντας έτσι την λειτουργική της αυτονομία.

Επίσης, περίπτωση κατά την οποία η συμφωνία των εμπλεκόμενων μερών διαμορφώνεται με τέτοιο τρόπο, ώστε να δίδει στον δικαιοπάροχο τον έλεγχο της διοίκησης και των πόρων της επιχείρησης του δικαιοδόχου για μεγάλη χρονική διάρκεια χωρίς δυνατότητα πρόωρης καταγγελίας εκ μέρους του τελευταίου, αποτελεί στοιχείο περιορισμού ανεξαρτησίας. Για παράδειγμα, αν μία εταιρία δέχεται οδηγίες από μία άλλη νομική οντότητα σχετικά με το μέγεθος της παραγωγής, τις τιμές και τον τρόπο πώλησης των προϊόντων, τη διαμόρφωση του πελατολογίου, τις μεθόδους εμπορικής προώθησης, καθώς και τις δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης, δεν μπορεί να θεωρηθεί, κατ' αρχήν, ότι δρα λειτουργικά αυτόνομα. Άρα, το νομικό πρόσωπο, το οποίο έλαβε τις ανωτέρω αποφάσεις συνυπολογίζοντας και τον παράγοντα του επιχειρηματικού ρίσκου, είναι αυτό που ασκεί, κατ' ουσία, τον λειτουργικό έλεγχο. Συνακόλουθα, οι δύο εταιρίες, αν και διακριτές νομικά μεταξύ τους αποτελούν μία οικονομική οντότητα και, άρα συναποτελούν μία επιχείρηση με κοινή οικονομική διαχείριση.

Υπό την έννοια αυτή, και στο πλαίσιο της κοινοτικής νομολογίας, γίνεται κατανοητό ότι είναι δυνατόν η εταιρία του δικαιοπαρόχου να ασκεί έλεγχο στην εταιρία του

⁵ ΓεΔΕΕ T-137/02, Pollmeier Malchow/Επιτροπή, 14.10.2004, Συλλ. 2004, II-3541.

δικαιοδόχου, ακόμη και αν κατέχει μειοψηφικό, ή κατά περίπτωση, και έλασσον ή ακόμη και μηδενικό μερίδιο στο εταιρικό κεφάλαιο της τελευταίας. Το ανωτέρω ενδεχόμενο, όπως είναι προφανές, συνδέεται άμεσα με τα προβλεπόμενα στο καταστατικό της δικαιοδόχου επιχείρησης και, συγκεκριμένα, με τον οριζόμενο τρόπο λήψης αποφάσεων, τις απαιτούμενες πλειοψηφίες, καθώς και τα δικαιώματα της μειοψηφίας, τα οποία θα πρέπει να ελέγχονται κάθε φορά και σε εξατομικευμένη βάση.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, υπογραμμίζεται ότι τα ανωτέρω στοιχεία θα πρέπει να αξιολογούνται κατά περίπτωση και υπό το φως και σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα στοιχεία ούτως ώστε να είναι δυνατόν να συναχθεί με μεγαλύτερη ασφάλεια κατά πόσο η δικαιοδόχος και η δικαιοπάροχος επιχείρηση αποτελούν ενιαία οικονομική μονάδα και να μην αποτελούν απλές ενδείξεις.

Στο στάδιο της αξιολόγησης θα πρέπει να εκτιμηθεί το μέγεθος της αιτούσας επιχείρησης αφού σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι οι επιμέρους επιχειρήσεις-δικαιοδόχοι και η επιχείρηση-δικαιοπάροχος ενός δικτύου δικαιόχρησης δομούνται και λειτουργούν ως ενιαία οικονομική μονάδα, πρέπει να προσμετρηθούν όλα τα οικονομικά στοιχεία της ενιαίας οικονομικής μονάδας καθώς και ο συνολικός αριθμός των εργαζομένων (σε Ετήσιες Μονάδες Εργασίας) του δικτύου που αυτή ανήκει προκειμένου να προσδιοριστεί το μέγεθος της.

Από τον προσδιορισμό του μεγέθους προκύπτουν εάν η επιχείρηση είναι επιλέξιμη (σε περίπτωση που σε δράση ενισχύονται μόνο ΜΜΕ), με ποιο ποσοστό ενίσχυσης (εφόσον η ενίσχυση διαφοροποιείται ανάλογα το μέγεθος), εάν εμπίπτει στα αναφερόμενα στην περίπτωση του αρ. 14 παρ. 13 του Καν. ΕΕ 651/2014 κ.λ.π.

Αντίστοιχα, εφόσον η συγκεκριμένη δράση χορηγεί ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (de minimis), θα πρέπει να ελέγχεται εάν η αιτούσα μαζί με τις επιχειρήσεις με τις οποίες θεωρείται συνδεδεμένη υπερβαίνει τα όρια σώρευσης του κανονισμού ενισχύσεων ήσσονος σημασίας.

Επισημαίνεται, ότι τα αναφερόμενα στο έγγραφο αυτό αποτελούν ένα πλαίσιο ενδεικτικών οδηγιών προς διευκόλυνση των ενδιαφερομένων και δεν υποκαθιστούν ούτε συμπληρώνουν κατ' ουδένά τρόπο τα αναφερόμενα στα θεσμικά κείμενα της Ε.Ε. και την νομολογία των δικαστηρίων τα οποία αφορούν το εν θέματι ζήτημα και στα οποία θα πρέπει να προστρέχει ο εκάστοτε ενδιαφερόμενος για να επιβεβαιώσει την κρίση του επί του θέματος.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο προϊστάμενος του Τμήματος Εξυπηρέτησης
Κοινού και Πρωτοκόλλου

Κ.Α.Α.
ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

Ο Γενικός Γραμματέας
Δημοσίων Επενδύσεων και ΕΣΠΑ

Δημήτρης Σκάλκος